

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, இந்த நேரத்தில், உங்கள் வாழ்க்கை வரைத்தைப் போன்றது, ஏனெனில், நீங்கள் கடவுளின் குழந்தைகள் ஆகியுள்ளீர்கள். கடவுளே உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார். நீங்கள் தொலை நோக்குடையவர்களாகவும், பரந்த புத்தி உடையவர்களாகவும் ஆகுகின்றீர்கள்.

கேள்வி: நீங்கள் செய்கின்ற எம் முயற்சியின் மூலமாக நீங்கள் தொலைநோக்குடையவர்களாகவும், பரந்த புத்தியுடையவர்களாகவும் ஆகுகின்றீர்கள்?

பதில்: தந்தையின் நினைவினுடாக நீங்கள் தொலை நோக்குடையவர்கள் ஆகவும், கற்பதனால் பரந்த புத்தியுடையவர்களாகவும் ஆகுகின்றீர்கள். தொலைநோக்குடையவர்கள் என்றால் தூர தேசத்தில் உள்ள தந்தையை நினைவு செய்வதாகும். தொலைநோக்குடையவர்களாக இருப்பதே மன்மனாபவ என்பதன் அர்த்தமாகும். பரந்த புத்தியை கொண்டிருத்தல் என்றால் உங்கள் புத்தியில் உலகின் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதியின் ஞானத்தைக் கொண்டிருத்தல் என்று அர்த்தமாகும். நீங்கள் முதலில் தொலைநோக்குடையவர்களாகவும், அதன் பின்னர் பரந்த புத்தியுடையவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும்.

பாடல்: எங்கள் யாத்திரை தனித்துவமானது.

ஓம் சாந்தி. எங்கள் யாத்திரை எவ்வாறு தனித்துவமானது என்பதைப் பற்றிய பாடலை நீங்கள் செவிமடுத்தீர்கள். எங்கள் யாத்திரைத்தலம் மிகவும் தொலைவில் உள்ளதென்பதாலேயே குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குக் கூறப்பட்டுள்ளது: தொலைநோக்குடையவர்கள் ஆகுவீர்களாக! தூர தேசவாசி கூறுகின்றார்: பரந்து புத்தியுடையவர்கள் ஆகுவீர்களாக. இந்த நேரத்தில் அனைவரது புத்தியும் சூரழிந்துள்ளது. மாயை உங்கள் புத்தியை சூரழித்துவிட்டாள். எனவே, குழந்தைகளாகிய உங்கள் புத்தி தொலைநோக்குடையதாக உள்ளது, அதாவது தூரதேசத்தில் வாழ்பவரின் நினைவில் நிலைத்துள்ளது. பரந்த புத்தியுடையதாக இருத்தல் என்றால், உங்கள் புத்தியில் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதியின் ஞானம் உள்ளது. ஏனைய அனைவருக்கும் குறுகிய புத்தியே உள்ளது, அதாவது, அவர்கள் கடவுளைப் பற்றி பேசியபோதிலும் அவரை அறியாதுள்ளார்கள். இங்கே, மகத்துவமான ஆத்மாக்கள் எவரும் இல்லை. தந்தை வந்து, உங்களை தொலைநோக்குடையவர்களாக ஆக்குகின்றார், ஆனால் குழந்தைகள் அந்தளவிற்கு தொலைநோக்கைக் கொண்டிருப்பதில்லை. அவர்களுக்கு அதிகளவு ஞானம் இருந்த போதிலும், அவர்கள் அந்தளவிற்கு தொலைநோக்குடையவர்களாக இருப்பதில்லை, அதாவது அவர்கள் மிகவும் குறைந்தளவே தந்தையை நினைவுசெய்கின்றார்கள். சாதுக்கள் ஆன்மீக முயற்சிகளை செய்கின்றார்கள். அரசர்கள், அரசிகள், முழு உலகிலுள்ள மக்கள் அனைவருமே இந்த நேரத்தில் தூய்மையற்றவர்களாகவே உள்ளார்கள். அவர்களுக்கு 'மகாத்மா' என்ற பெயர் வழங்கப்பட்டிருந்தாலும், எவருமே மகாத்மா அல்ல. கிருஷ்ணர் ஒரு மகாத்மா என்று சிலர் கூறுகின்றார்கள். குறைந்தபட்சம், அது மேன்மையான உலகம் என்பதால் அது சரியாகும். இது சூரழிந்த உலகமாகும். அரசன் அரசி எவ்வாறோ மக்களும் அவ்வாறே இருப்பார்கள். எவ்வாறாயினும், இந்த நேரத்தில், அரசர்கள் எவரும் இல்லை. இது குடியாட்சி ஆகும். தந்தை கூறுகின்றார்: சமயநூல்களைக் கற்பதால் மாத்திரம் உங்களால் என்னை சந்திக்கவோ அல்லது சக்கரத்தின் இறுதியில் நான் வரும்பொழுது, என் மூலமாக என்னை அறியும் வரைக்கும் உங்களால் முக்தியை பெறவோ முடியாது. மக்கள் கிருஷ்ணரை நினைவு செய்கின்றார்கள், ஆனால் அவர் அவருக்கான உலகிற்குரியவர். அவர் தொலைநோக்குடையவர் அல்ல. ஆகையால், தந்தையை நினைவுசெய்தல் என்றால் தொலைநோக்குக் கொண்டிருத்தல் ஆகும். தொலைநோக்குக் கொண்டிருத்தலே மன்மனாபவ என்பதன் அர்த்தமாகும். உங்களுக்குத் தந்தையை தெரியாதிருந்தால், அவரிடமிருந்து உங்களால் எவ்வாறு ஓர் ஆஸ்தியை பெற முடியும்? அவர் வராதிருந்தால், உங்களால் எவ்வாறு பாதையைக் கண்டிருக்க முடியும்? இது புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டிய விடயமாகும். மணவாளன் மூது ஆழமான அன்பு இருக்க வேண்டும். (ஒரு பாடலில்) கூறப்படுகின்றது: உங்களைக்

கண்டுகொண்டதால், நான் அனைத்தையும் கண்டுகொண்டேன். ஆகையால், நூங்கள் ஒரேயொருவரிடமிருந்து சகல பேறுகளையும் பெறுகின்றீர்கள். அத்தகைய மணவாளன் மீது அதிகளவு அன்பு இருக்க வேண்டும். இது எல்லையற்ற ஞானமாகும். இது அனைத்து வகையான முரண்பாடுகளும் நிறைந்த பல்வகை நாடகமாகும். ஆகையாலேயே அவர்கள் பிரிவினை இராச்சியம் பற்றி பேசுகின்றார்கள். பிரிவினை அல்லது அசுரர்கள்- இரண்டும் ஒன்றே. இராவணனே அசுரன் எனப்படுகின்றான். ஒரேயொரு தந்தை மாத்திரமே உங்களைத் தேவர்கள் ஆக்குகின்றார். ‘அவர் மனிதர்களை தேவர்கள் ஆக்குகின்றார்’ என்று கூறப்படுகின்றது. இது மிகவும் சாதாரணமானதொரு விடயமாகும்! உங்களுக்கு பரந்த புத்தியுள்ளது. சமயநூல்களைக் கற்பவர்களை பரந்தபுத்தியுடையவர்கள் என்று அழைக்க முடியாது. அது பக்தியாகும். ஞானம் பக்தியிலிருந்து வேறுபட்ட விடயமாகும். ஞானக்கடலான தந்தையே உங்களுக்கு ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றார். நூங்கள் வைரங்களைப் போன்றிருந்தீர்கள், இப்பொழுது சிப்பிகளைப் போன்றவர்கள் ஆகியுள்ளீர்கள். தந்தை மீண்டும் ஒருமுறை, இப்பொழுது உங்களை வைரங்களைப் போன்றவர்கள் ஆக்குகின்றார். பரந்த புத்தியுடையவராக இருப்பதால், நூங்கள் உலகை ஆட்சி செய்கின்றீர்கள். அங்கே, இராச்சியம் ஆட்டஅசைக்க முடியாததும், ஸ்திரமானதும் ஆகும். எனவே, ஞானத்தில் உள்ளவர்கள் பரந்த புத்தியுடையவர்கள் ஆவார்கள். சத்தியயுகத்தில் சந்தோஷம் இருந்தது என்பதும், அதன் பின்னர் நூங்கள் படிப்படியாக ஏணியில் கீழிறங்கினீர்கள் என்பதும் உங்களுக்குத் தெரியும். மேலே செல்வதற்கு நூங்கள் ஒரே விநாடியில் பாய்கின்றீர்கள். அது தூய்மையற்றவரில் இருந்து தூய்மையாகுவதற்கான பாய்ச்சலாகும். கீழே இறங்குவதற்கு 5000 வருடங்கள் எடுக்கின்றது. நூங்கள் அனைவரும் உங்கள் முயற்சிக்கு ஏற்ப, வரிசைக்கிரமமாக பரந்த புத்தியுடையவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள். இந்த நேரத்தில் உங்களுக்கு இந்த ஞானம் கொடுக்கப்படுகின்றது. சத்தியயுகத்தில் இந்த ஞானம் இருப்பதில்லை. தந்தை மிகச்சரியாக சங்கமயுகத்தில் முன்னைய கலப்பத்தில் வந்ததைப் போன்றே வருகின்றார். சத்தியயுகத்தில் நூங்கள் பரந்த புத்தியை கொண்டிருப்பீர்கள் என்று கூற முடியாது. சத்தியயுகத்தில் உங்கள் வாழ்க்கை வைரம் போன்றது என்று கூறமுடியாது. இந்த நேரத்தில் மாத்திரமே உங்கள் வாழ்க்கை வைரம் போன்றதாக உள்ளது, ஏனெனில் நூங்கள் கடவுளின் குழந்தைகள். கடவுள் உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார். இதுவே தந்தையின் புகழாகும். பரமாத்மா தூய்மையாக்குபவர் என்பதால் அவர் எவ்வாறு சர்வவியாபியாக இருக்க முடியும்? எவ்வாறாயினும், மக்கள் குறுகிய புத்தியுடையவராக உள்ளார்கள். நூங்கள் அவர்களுக்கு எவ்வளவு விளங்கப்படுத்தினாலும், அவர்கள் புரிந்து கொள்வதில்லை. ஆகையால், அவர்கள் பிராமண குலத்திற்கு உரியவர்கள் அல்ல என்பதை நூங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். தேவ குலத்திற்கு உரியவர்கள் ஞானத்தைப் புரிந்து கொண்டு, பிராமணர்கள் ஆகுவார்கள். தந்தை ஞானக்கடல் ஆவார். நூங்களும் ஞானக்கடல்கள் ஆகுகின்றீர்கள். அதன் பின்னர் நூங்கள் அமைதிக்கடலும், சந்தோஷக்கடலும் ஆகுகின்றீர்கள். சத்தியயுகத்தில் அளவற்ற சந்தோஷம் உள்ளது. எனவே, தந்தையிடமிருந்து நூங்கள் சகல வகையான பேறுகளையும் பெறுகின்றீர்கள். இறுதியில், நூங்கள் ஞானக்கடலாகவும், அமைதிக்கடலாகவும், சந்தோஷக்கடலாகவும் ஆகுவீர்கள். ஏனெனில் நூங்களும் இவற்றை பிறருக்குக் கொடுக்கின்றீர்கள். இந்த நேரத்தில் எவ்வளவு துன்பமும், அமைதியின்மையும் உள்ளது என்று பாருங்கள்! முக்கியஸ்தர்களால் உறங்க முடிவதில்லை. நூங்கள் இப்பொழுது சந்தோஷமாக இருக்க வேண்டும் ஏனெனில் இப்பொழுது உங்களுக்குத் தந்தையைத் தெரியும். உலகம் கூறுகின்றது: ‘ஓ தந்தையான கடவுளே, பரமாத்மாவான பரமதந்தையே!’ ஆனால் அவர்களுக்கு அவரைத் தெரியாது. பக்தர்கள் நுண்டகாலமாக பக்தி செய்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவரை அவர்கள் தொடர்ந்தும் நினைவு செய்கின்றார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு எதுவும் தெரியாது. தந்தையே வந்து தன்னுடையதும், தனது படைப்பினதும் அறிமுகத்தை உங்களுக்குக் கொடுக்கின்றார். அதன் பின்னர் நூங்கள் அதனை பிறருக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அவர் தந்தை என்பதை நூங்கள் அறிவீர்கள். அவர் ஒரு மகாத்மா அல்ல. பாபா உங்களை ஒரு படிவத்தில் ‘நூங்கள் யாரைச் சந்திக்க வந்துள்ளீர்கள்?’ என்று எழுதச் செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்தார். அவர்கள் கூறுவார்கள்: நாங்கள் மகாத்மாவை சந்திக்க வந்துள்ளோம். அவர்களிடம் கூறுங்கள்: அவர் மகாத்மா அல்ல. ‘பிரம்மகுமார், பிரம்மகுமாரிகள்’ என்ற பெயர் உள்ளது. ஆகையால் அவர்களுடைய தந்தை பிரஜாபிதா பிரம்மாவாக இருக்க வேண்டும். அல்லவா? அவ்வாறாயின், அவர் எவ்வாறு ஒரு மகாத்மாவாக இருக்க முடியும்? இவ்வாறாக பிறருடன் விவாதம் செய்பவர்கள் மிகவும் சிறந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு அதற்கான விவேகம் இருக்க

வேண்டும். சிலர் ஏதோ ஒன்றை எழுதிய போதிலும், அவர்கள் எதனையும் புரிந்து கொள்வதில்லை. அவர்கள் முற்றிலும் புத்துக்களாக உள்ளார்கள். அவர்களிடம் எந்த ஞானமும் இல்லை என்பதை அவர்களின் முகத்திலிருந்தே புரிந்து கொள்ளலாம். சிவபாபாவிற்கு அனைத்தும் தெரியும். அவர் அந்தரயாமி (உங்களுக்குள் உள்ள அனைத்தையும் அறிந்தவர்). இந்த பாபா (பிரம்மா) பஹ்யாமி (வெளியிலுள்ள அனைத்தையும் அறிந்தவர்). தந்தை கூறுகின்றார்: முதல் இலக்கத்தைக் கொண்டவாரன இவரின் சரீரத்திற்குள் நான் பிரவேசிக்கின்றேன். அவர் இப்பொழுது இறுதி பிறவியில் உள்ளார். அவர் அதே நாராயணன் ஆகுவதற்காகவே நான் அவருக்குள் பிரவேசிக்கின்றேன். அவர் தனது சரீரத்தைக் கொடுத்ததால், அவர் வாடகையைப் பெறுகின்றார் என்பதாலேயே அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: அதி பாக்கியமான இரதம். பாக்கியரதம் கங்கை நூரை கொண்டுவரவில்லை. இவை மக்களால் புரிந்து கொள்ளப்படாத ஆழமான ஞான விடயங்களாகும். ஏனெனில், அவர்கள் இராவணனின் வழிகாட்டல்களையே பின்பற்றுகின்றார்கள். நூங்கள் இப்பொழுது புரிந்து கொண்டுள்ளீர்கள். ஆகையால், பிறருக்கு விளங்கப்படுத்துவதற்காக பலவழிகளைக் கண்டுபிடியுங்கள். பிறரை எவ்வாறு தொலைநோக்குடையவர்கள் ஆக்கி, அவர்களுக்கு தந்தையின் அறிமுகத்தை எவ்வாறு கொடுப்பது என்பதைப் பற்றி நூங்கள் சிந்திக்க வேண்டும். அவர்கள் பிரம்மதத்துவத்தை நினைவுசெய்கின்றார்கள். பிரம்மம் கடவுள் வாழும் ஒரு தத்துவமாகும். ஆனால் அவர்கள் பிரம்மதத்துவத்தை கடவுள் என்று கருதுகின்றார்கள். இந்துமதம் ஒரு சமயம் அல்ல. அவர்கள் இந்துஸ்தானில் வாழ்வதால், அவர்கள் தமது சமயத்திற்கு 'இந்து' என்று பெயரிட்டுள்ளார்கள். உண்மையில், இந்துஸ்தான் அவர்கள் வாழும் இடமாகும். அதேபோன்றே, பிரம்மதத்துவமும் கடவுள் வாழும் இடமாகும். எனினும், மக்கள் குறுகிய புத்தியைக் கொண்டிருப்பதால், அவர்கள் எதனையும் புரியாதுள்ளார்கள். இங்கே, இது ஞானவிடயமாகும். அனைவரும் உலக விடயங்கள் அனைத்தையும் மிகவும் நன்றாக அறிந்துள்ளார்கள். இவருமே ஒரு நகைவியாபாரியான இருந்ததால், அனைத்தையும் அறிந்திருந்தார். எனினும், ஞானத்தைப் பொறுத்தவரையில், அவர் குறுகிய சரீரத்திற்கு புத்தியைக் கொண்டிருந்தார். அவருக்கு எதுவும் தெரிந்திருக்கவில்லை. ஆகையால் பாபா வந்து அறிமுகத்தைக் கொடுக்கின்றார். ஒருவர் பிராமணர் ஆகும் வரையில், அவரால் தந்தையிடம் இருந்து தனது ஆஸ்தியை பெற முடியாது. பிரஜைகளும் உருவாக்கப்பட வேண்டும். சிறிதளவு ஞானத்தை ஒருவர் செவிமடுத்திருந்தாலுமே, அவர் பிரஜைகளில் ஒருவர் ஆகுவார். ஒருவர் தொடர்ந்தும் விகாரத்தில் ஈடுபட்டால், தண்டனையை அனுபவம் செய்ய நேரிடும். அவர்கள் சாதாரண பிரஜைகள் ஆகுவார்கள். இப்பொழுது அனைவருமே மரணிக்க உள்ளனர். அனைவருமே இடுகாட்டில் புதைக்கப்பட உள்ளனர். இது ஒரு இடுகாடாக ஆகவேண்டும். இந்த நேரத்தில் மனிதர்களுக்கு பெறுமதி இல்லை. உங்களுக்கும் எப்பெறுமதியும் இல்லை. நூங்கள் இப்பொழுது பெறுமதியானவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள். எவ்வாறாயினும், விநாசம் இடம்பெறும் போது, நூங்கள் அனைவரும் பூச்சிகளைப் போல் மரணிப்பீர்கள். தூபாவளி காலத்தில் பல பூச்சிகள் மரணிப்பதுண்டு. அனைவரும் வீடு திரும்ப வேண்டும் என்பதால், அனைவரும் மரணிக்க வேண்டும். சத்தியயுகத்தில் ஒருவர் மரணித்துவிட்டார் என்று நூங்கள் கூறமாட்டீர்கள். ஏனெனில், அங்கே அகால மரணம் ஏற்பட மாட்டாது. அங்கே மரணத்தை வென்றிருப்பீர்கள். அங்கே, நூங்கள் 'மரணம்' என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்துவதில்லை. சத்தியயுகத்தில் நூங்கள் மரணிப்பதில்லை என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். நூங்கள் சரியான நேரத்தில் பழைய ஆடையை நீக்கி, புதியதொரு ஆடையை பெறுவீர்கள். பாம்பு எவ்வாறு தனது பழைய தோலை நீக்கி, புதியதொன்றை எடுக்கின்றது என்ற உதாரணமும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகையால் பாம்பின் அவ் உதாரணம் சத்தியயுகத்திற்கே பொருந்தும், இங்கே பொருந்தாது. இந்நேரத்தையிட்டே ருங்காரமிடும் விட்டில் பூச்சிகள் உதாரணமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. சந்நியாசிகளும் இவ் உதாரணங்களைக் கொடுக்கின்றார்கள், ஏனெனில் இந்த நேரத்திற்கான ஞாபகார்த்தங்கள் பக்திமார்க்கத்தில் தொடர்கின்றன. இந்த நேரத்தில் குழந்தைகள் எவ்வளவு அதிகமாகக் கிரகிக்கின்றார்களோ, அந்தளவிற்கு உங்கள் புத்தி பரந்ததாகின்றது. அதற்கேற்ப அதிகளவு வருமானத்தையும் நூங்கள் ஈட்டுவீர்கள். அவ்வாறே, ஒரு சத்திரசிகிச்சை நிபுணர் பரந்த புத்தி கொண்டிருந்தால், மருந்து போன்றவற்றைப் பற்றி அவர் அதிகளவு தனது புத்தியில் வைத்திருப்பார். அதற்கேற்ப அதிகளவு வருமானத்தையும் ஈட்டுவார். இங்கேயும் அவ்வாறே. சிலர் 250 ரூபாய்களையும் இன்னும் சிலரோ ஆயிரமாயிரம் ரூபாய்களையும் ஈட்டுகின்றார்கள். ஒருவர் ஒரு அரசரை சுகப்படுத்தினால்,

அவர் நூறாயிரம் பெறுகின்றார். இங்கும் அவ்வாறே. சிலர் எந்த ஞானக்கருத்துக்களையும் கிரகிக்காதிருக்கின்றார்கள், ஆனால் சிலரோ மிகவும் தொலை நோக்குடையவர்களாகவும், பரந்த புத்தியுடையவர்களாகவும் இருப்பதால் பிறரையும் அவர்கள் அவ்வாறே ஆக்குகின்றார்கள். நூங்கள் முதலில் தொலைநோக்குடையவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள், பின்னர் பரந்த புத்தி கொண்டிருக்கின்றீர்கள். இது புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டியதொரு விடயமாகும். பிராமணர்களை போன்று பாக்கியசாலிகள் வேறு எவருமே இல்லை. அவர்கள் அனைவரையுமே அதி உச்சத்திற்கு அழைத்துச் செல்கின்றார்கள். அதி உச்சத்தில் கடவுள் இருப்பதால் அவரின் அறிமுகத்தை அவர்கள் கொடுக்கின்றார்கள். ஆகையால், உங்களுக்கு இப்பொழுது அனைத்தும் தெரியும். குழந்தைகளுக்கு தமது தந்தையை பற்றி அனைத்தும் தெரியும். பரலோகத் தந்தை இப்பொழுது உங்களைத் தூய்மையாக்கி, மூண்டும் அழைத்துச் செல்வதற்காக வந்துள்ளார். விவசாயி ஒருவரின் மகளைப் பற்றிய ஒரு கதை உள்ளது. ஓர் அரசர் ஒரு விவசாயியின் மகளை திருமணம் செய்தார், ஆனால் அவளுக்கு மாளிகை பிடிக்காததால், அவர் அவளை மூண்டும் வட்டிற்கு அனுப்பி விட்டார். இங்கும் அவ்வாறே. ஞானத்தைக் கிரகிக்க முடியாத புத்தியுடையவர்கள் தமது விருப்பத்திற்குமைய விட்டுச் செல்கின்றார்கள். அதனைபிட்டு தந்தையால் என்ன செய்ய முடியும்? பரமாத்மா பரமதந்தையால் மாத்திரமே உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்த முடியும். அவர் பிரம்மாவினுடாக வேதங்களினதும் சமயநூல்களினதும் சாராம்சத்தை உங்களுக்குக் கூறுகின்றார். அவர் கூறுகின்றார்: வேதங்கள் எச்சமயத்தினதும் சமயநூல்கள் அல்ல. அவை குழந்தைகளான இலைகளாகும். பிரதான நான்கு சமயங்களே உள்ளன. பிராமண தர்மம் அவற்றில் பிரதானமான ஒன்றாகும். தேவர்களின் வாழ்க்கை வரம் போன்றது என்று கூற முடியாது. ஏனெனில், இந்த யுகமே உபகாரமான புண்ணியயுகமாகும். ஸ்ப் மாதம் புண்ணிய மாதம் என்று கூறப்படுகின்றது. இச் சங்கமயுகமே உபகாரமிக்கதாகும். வேறு எந்த யுகத்திலும் நன்மையில்லை. ஏனெனில் உங்கள் கலைகள் தொடர்ந்தும் குறைவடைகின்றன. நாளுக்கு நாள் உங்கள் கலைகள் தொடர்ந்தும் குறைவடைகின்றன. இந்த யுகம் மாத்திரமே உபகாரமிக்க யுகமாகும். பிறருக்கு எவ்வாறு விளங்கப்படுத்த வேண்டும் என்பதையிட்டு நூங்கள் அதிகளவு பிரயத்தனம் செய்ய வேண்டும். உண்மையில், பிறருக்கு எவ்வாறு பாதையைக் காட்ட வேண்டும் என்பதை அதிபதி உங்களுக்குக் காட்டுகின்றார். எனினும் ஒவ்வொருவரின் தொழிலும் அவரவருக்குரியதாகும். புதைமணலில் இருந்து பிறரை எவ்வாறு மூட்கலாம் என்ற அக்கறையை நூங்கள் கொண்டிருக்க வேண்டும். சிலர் பிறரை புதைமணலில் இருந்து மூட்பதற்காகச் செல்லும் போது, தாமே அதற்குள் அகப்பட்டுக் கொள்கின்றார்கள். ஆகையால், பிறருக்கு விளங்கப்படுத்துவதற்கு நல்ல பல வழிகளை நூங்கள் கொண்டிருக்க வேண்டும். முதன்முதலில், அல்ஃபாவை பற்றி விளங்கப்படுத்துங்கள், பின்னர் அவர்கள் இராச்சியமான ஸ்ற்றாவைப் பற்றியும், உலக சக்கரம் பற்றியும் தெரிந்துகொள்ளலாம். முதன்முதலில், அல்ஃபாவை பற்றியேனும் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்! அல்ஃபா யார் என்று ஒருவர் அமர்ந்திருந்து ஆயிரம் முறைகள் எழுதினால், அப்பொழுதே அவரால் இங்கே அமர முடியும்! சிலர் இரத்தத்தால் எழுதிய பின்னரும் விட்டுச் செல்கின்றார்கள். மாயை எதிலும் குறைந்தவள் அல்ல! அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தூரணக்கான சாராம்சம்:

1. தொலைநோக்குடையவர் ஆகி தந்தையின் நினைவில் நிலைத்திருந்து, தூரதேசத்தில் உள்ள தந்தையின் அறிமுகத்தை அனைவருக்கும் கொடுங்கள்.
2. உபகாரமான யுகத்தில் அனைவருக்கும் நன்மை செய்ய வழிமுறைகளை உருவாக்குங்கள். புதைமணலில் இருந்து அனைவரையும் மூட்டெடுக்கும் சேவையை செய்யுங்கள்.

ஆசுவாதம்: நூங்கள் மாயையை வெற்றிகொள்ளபவரான ஓர் மகாத்மாவாகி, ஓர் உயர்ந்த ஸ்திதி என்ற மேன்மையான இருக்கையில் சதா அமர்ந்திருப்பீர்களாக.

மகாத்மாக்கள் சதா ஓர் உயர்ந்த ஸ்திதியில் நிலைத்திருப்பார்கள். உயர்ந்த ஸ்திதியே உங்கள்

உயர்ந்த இருக்கையாகும். ஓர் உயர்ந்த ஸ்திதி என்ற இருக்கையில் நுங்கள் அமர்ந்திருக்கும் போது, மாயையினால் உங்களிடம் வரமுடியாது. நுங்கள் ஓர் மகத்தானவர் எனக் கருதி, அவள் உங்களுக்குத் தலைவணங்குவாள். அவள் உங்களைத் தாக்க மாட்டாள் என்பதுடன் தனது தோல்வியையும் ஏற்றுக்கொள்வாள். உங்கள் உயர்ந்த இருக்கையிலிருந்து நுங்கள் கழி இறங்கும் போதே, மாயை உங்களைத் தாக்கின்றாள். உயர்ந்த இருக்கையில் சதா அமர்ந்திருங்கள். அப்பொழுது மாயை உங்களிடம் வருவதற்கு சக்தியை கொண்டிருக்க மாட்டாள். அவளால் மேலே ஏற முடியாது.

சுலோகம்: அமைதித் தூதுவராகி, அனைவருக்கும் அமைதியைத் தானம் செய்யுங்கள். இதுவே உங்கள் தொழிலாகும்.

---ஓம் சாந்தி---

மாதேஸ்வரியின் பெறுமதிமிக்க வாசகங்கள்

மனித ஆத்மாக்களாகிய நாங்கள், எங்கள் புத்திகளில் கொண்டிருக்க வேண்டிய முதன்மையானதும், அதிகளவு கவனம் செலுத்த வேண்டிய கருத்தும் யாது?

1. எங்களுக்குக் கற்பிப்பவர் யார் என்பதில் நாங்கள் உறுதியான நம்பிக்கையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.
2. நாங்கள் அனைவரும் மனித ஆத்மாக்கள் பரமாத்மா எங்கள் தந்தையாவார். குழந்தைகளாகிய நாங்கள் ஆத்மாக்கள். தந்தையாகிய பரமாத்மா வேறானவர் ஆவார்.
3. கடவுள் முடிவற்றவரும் அல்ல, சர்வவியாபியும் அல்ல. நாங்கள் இந்த ஞானத்தை எங்கள் புத்திகளில் கொண்டிருக்க வேண்டும். இதனாலேயே எங்களின் ஞானம் தனித்துவமானதாகும். உலக மக்கள் தாங்கள் கடவுளின் ஞானத்தைக் கொண்டிருப்பதாக நினைத்தாலும், அவர்களிடம் என்ன ஞானத்தைக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் என வினவினால், அவர்கள் கடவுள் சர்வவியாபி எனக் கூறுவார்கள். இப்பொழுது கடவுளே கூறுகின்றார்: நுங்கள் எவ்வாறு ஓர் சட்ட நிபுணர் ஆகுவதற்குச் சட்டநிபுணரிடம் கற்கின்றார்களோ அல்லது வைத்தியர் ஆகுவதற்கு ஓர் வைத்தியரிடம் கற்கின்றார்களோ அதே போன்றே, எனது ஞானம் என்னிடமிருந்தே பெறப்படுகின்றது. பல சட்ட நிபுணர்கள் உள்ளார்கள். நுங்கள் ஒருவரிடம் கற்காவிடில், இன்னொருவரிடம் கற்க முடியும். ஓர் வைத்தியர் உங்களுக்குக் கற்பிக்காவிட்டால், பிறிதொரு வைத்தியர் உங்களுக்குக் கற்பிப்பார். எவ்வாறாயினும் ஒருவர் ஒரு சாதுவாகவோ, ஒரு குருவாகவோ அல்லது மகாத்மாவாகவோ இருந்தாலும், இந்த இறை ஞானத்தை எந்த ஒரு மனிதராலும் கற்பிக்க முடியாது. பரமாத்மாவால் மாத்திரமே முடியும் என்பதால் அவர்களிடம் இறை ஞானம் உள்ளது என்று நாங்கள் எவ்வாறு புரிந்து கொள்வது?
4. கடவுள் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் இங்கு வருவதில்லை, ஆனால் ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் ஒருமுறை சங்கமயுகத்தில் அதாவது கலியுக முடிவினதும் சத்தியயுகத்தின் ஆரம்பமாகிய சங்கமயுகத்திலேயே வருகின்றார். அவர் அனைத்து அதர்மங்களையும் அழித்து ஒரு ஆதி அநாதியான சத்திய தர்மத்தை ஸ்தாபிப்பதற்காக வருகின்றார். கடவுள் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் வருகின்றார் என எவ்வாறு மக்களால் கூறமுடியும்? அவர்கள் கஃதையின் கடவுள் கிருஷ்ணர் என்றும் அவர் துவாபரயுகத்தில் வந்தார் என்றும் கூறுகின்றார்கள். இவ்விடயங்கள் அனைத்தும் நிரூபிக்கப்பட வேண்டும். கஃதையின் கடவுள் கிருஷ்ணர் அல்ல, பரமாத்மாவாகிய சிவனே என்பதும் அவர் துவாபரயுகத்தில் வருவதில்லை என்பதும் நிரூபிக்கப்பட வேண்டும். அவர் சங்கமத்தின் போதே வருகின்றார்.
5. குரு இல்லாததால் எவ்வாறு காரிருள் நிலவியது? அந்த குரு யார்? மனித உலகம் எவ்வாறு ஒரு

தலைகீழான மரமாகும்? நாங்கள் எவ்வாறு ஐந்து விகாரங்களை வெற்றி கொள்வது?

6. நாங்களே பாண்டவ சேனையினர், கடவுளை தம்முடன் வைத்திருப்பவர்கள் வெற்றியடைவார்கள்.

7. கடவுள் சர்வசக்திவான் ஆவார். ஆகையால் கடவுளை தமது முழுமையான சகவாசியாக ஏற்றுக் கொண்டிருப்பவர்கள் ஒளியும் சக்தியும் என்ற கிரீடத்தைப் பெறுகின்றார்கள். இவ்விடயங்கள் அனைத்தையும் புத்தியில் வைத்திருப்பதுவே ஞானம் நிறைந்தவர்கள் எனப்படுகின்றார்கள். அச்சா.